

PLEACA COCORII

STOMFF ANDREI AUREL

PLEACĂ COCORII

Privesc norii.
Vine toamna și pleacă cocorii
Spre capătul lumii.
Vine toamna
Și pleacă lăstunii.
Frunzele cad obosite,
Rânite
De brumă și vânt.
Copacii plângând,
Rămân goi.
Vin ploi.

Alb potir,
Un minunat trandafir
A-nflorit să sfideze destinul.
Se pleacă sub vânt
Dar își frânge suspinul
Și râde spre soare.
Cât te iubesc albă floare.

Trec norii.
Au fugit către alte tărâmurii cocorii
Și ploile curg.
Potirul cel alb pare-acum un clopot de burg
Blând - arămiu.
Bate vântul și-aduce din zare
Miros de pustiu.
Și vara-i departe.
Sunt singur și fără să preget
Cobor într-o carte.